Μάρτιος – Απρίλιος 2026

Αγώνες παντού για να ξηλώσουμε τα μνημόνια

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τεύχος 31 - Περίοδος Β'

Τιμή: 0,50€



Λευτεριά στην Παλαιστίνη



Κάτω η πολεμοκάπηλη Κυβέρνηση Μητσοτάκη



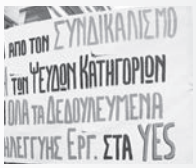
Μάθε τα δικαιώματά σου:
Δώρο Πάσχα

σελ.5



Εκπαιδευτικοί
Να σταματήσουν οι διώξεις

σελ.4



Yes Stores
Πρώτη δικαίωση για του αγώνα

σελ.6

Τραμπ και Νετανιάχου δολοφονούν ΗΠΑ και Ισραήλ να ηττηθούν!

Ο κόσμος παρακολουθεί με κομμένη ανάσα τη νέα τραμπούκικη επίθεση των αμερικάνων ιμπεριαλιστών και των συμμάχων τους στο Ιράν. Ο Τραμπ με τη συμμετοχή του δολοφόνου σιωνιστή Νετανιάχου βομβαρδίζει αδιάκοπα: 2000 νεκροί, κυρίως άμαχοι, 1100 παιδιά νεκρά ή τραυματισμένα μετά από 12 ημέρες επιδρομών, ισοπεδωμένα σχολεία και άλλες δημόσιες υποδομές, 3,2 εκατομμύρια Ιρανοί εκτοπισμένοι από τα σπίτια τους. Όμως, δεν κατάφερε να οδηγήσει το ιρανικό καθεστώς σε μια γρήγορη συνθηκολόγηση και πτώση παρά και τη δολοφονία του ανώτατου θρησκευτικού ηγέτη του Ιράν, Χαμενεΐ. Αντίθετα, οι αντεπιθέσεις των ιρανών επιβεβαιώνουν, όπως και στον προηγούμενο πόλεμο των 12 ημερών του Ιουνίου 2025, πως είναι σκληρός αντίπαλος και ότι η νίκη των ιμπεριαλιστών μόνο δεδομένη δεν πρέπει να θεωρείται. Ο πόλεμος αυτός θα έχει πολύ μεγαλύτερη διάρκεια και κόστος για τους επιτιθέμενους από ότι υπολόγιζαν και επιπλέον, οι επιπτώσεις στην παγκόσμια οικονομία στο σύνολό της από τη μείωση έως και διακοπή των ροών πετρελαίου και φυσικού αερίου διαμέσου του Περσικού Κόλπου (περίπου 20% της παγκόσμιας παραγωγής) είναι τρομακτικές για τις ήδη αδύναμες ιμπεριαλιστικές οικονομίες.

Τα άθλια ψεύδη περί κινδύνου από το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν που επικαλού-

συνέχεια στην σελ. 3...

Επικοινωνία:
antepithesitonergazomenon@gmail.com
antepithesitonergazomenon.blogspot.com
Κιν: 6978613964

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!



Στον Κόσμο

ΗΠΑ

Τον Ιανουάριο πραγματοποιήθηκε στη Μινεσότα μία από τις μεγαλύτερες εργατικές και κοινωνικές κινητοποιήσεις των τελευταίων ετών στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στις 23 Ιανουαρίου δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, φοιτητές και μέλη τοπικών κοινοτήτων συμμετείχαν σε απεργιακές δράσεις, διαδηλώσεις και μαζικές συγκεντρώσεις, με επίκεντρο τη Μινεάπολη, όπου οι συμμετοχές εκτιμήθηκαν περίπου στις 50.000. Η κινητοποίηση οργανώθηκε ως ημέρα «οικονομικού μπλακ άουτ», με κάλεσμα για αποχή από την εργασία, την κατανάλωση και τη λειτουργία επιχειρήσεων, σε ένδειξη διαμαρτυρίας απέναντι στις μαζικές επιχειρήσεις της ομοσπονδιακής υπηρεσίας μετανάστευσης ICE και την ανάπτυξη χιλιάδων ομοσπονδιακών πρακτόρων στην πολιτεία στο πλαίσιο της επιχείρησης «Metro Surge».

Οι διαδηλωτές κατήγγειλαν τις μαζικές συλλήψεις μεταναστών, την τρομοκράτηση ολόκληρων κοινοτήτων και τη δολοφονία της Ρενέ Γκουντ από πράκτορα της ICE, γεγονός που πυροδότησε κύμα οργής και κινητοποιήσεων. Η απεργία πήρε έντονο πολιτικό χαρακτήρα, στρεφόμενη ενάντια στην πολιτική μαζικών απελάσεων και την αυταρχική, ναζιστική πολιτική της κυβέρνησης Τραμπ, η οποία αντιμετωπίζεται από μεγάλα τμήματα του εργατικού κινήματος ως μια επικίνδυνη κλιμάκωση κρατικής καταστολής απέναντι στους μετανάστες και την εργατική τάξη συνολικά.

Το γεγονός αυτό αποτέλεσε μία από τις πιο μαζικές εκφράσεις κοινωνικής και εργατικής αντίστασης απέναντι στην αντιμεταναστευτική εκστρατεία της αμερικανικής κυβέρνησης, αναδεικνύοντας τη δυνατότητα κοινής δράσης εργαζομένων, νεολαίας και μεταναστευτικών κοινοτήτων απέναντι στις πολιτικές καταστολής και αποκλεισμού.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Η Γερμανία βιώνει ένα κύμα απεργιών κυρίως στον τομέα των μεταφορών. Στα τέλη Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε 48ωρη πανεθνική απεργία εργαζομένων στις δημόσιες συγκοινωνίες, με τη συμμετοχή περίπου 100.000 εργαζομένων σε λεωφορεία, τραμ και μετρό. Η κινητοποίηση παρέλυσε τις μετακινήσεις σε μεγάλες πόλεις όπως το Βερολίνο, το Αμβούργο και το Μόναχο. Τα συνδικάτα ζητούν αυξήσεις μισθών ώστε να αντισταθμιστεί ο πληθωρισμός, αλλά και βελτιώσεις στο ωράριο εργασίας και στον χρόνο ανάπαυσης μεταξύ των βαρδιών. Παράλληλα, κινητοποιήσεις σημειώθηκαν και στον αεροπορικό τομέα, όπου πιλότοι της Lufthansa ανακοίνωσαν απεργία με βασικό αίτημα την προστασία συνταξιοδοτικών και εργασιακών δικαιωμάτων.

Την ίδια περίοδο στη Γερμανία καταγράφηκαν και κινητοποιήσεις που συνδέονται άμεσα με το ζήτημα του πολέμου και της στρατιωτικοποίησης. Σε αρκετές πόλεις πραγματοποιήθηκαν αποχές και κινητοποιήσεις μαθητών και νέων ενάντια στην αύξηση των στρατιωτικών δαπανών και στη συζήτηση για πιθανή επαναφορά της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας. Χιλιάδες νέοι συμμετείχαν σε διαδηλώσεις και «school strikes», εκφράζοντας την αντίθεσή τους στη γενικότερη πορεία επανεξοπλισμού της χώρας.

Διεθνής απεργία λιμενεργατών ενάντια στον πόλεμο

Στις 6 Φεβρουαρίου, λιμενεργάτες σε περισσότερα από είκοσι λιμάνια της Μεσογείου προχώρησαν σε διεθνή ημέρα απεργίας και διαμαρτυρίας ενάντια στον πόλεμο, τον επανεξοπλισμό και τη στρατιωτικοποίηση των λιμενικών υποδομών. Η κινητοποίηση οργανώθηκε μέσα από συνεργασία συνδικάτων λιμενεργατών από διάφορες χώρες της περιοχής και αποτέλεσε αποτέλεσμα ενός μακρόχρονου συντονισμού που συνδύασε την αλληλεγγύη προς τον παλαιστινιακό λαό με τις διεκδικήσεις των εργαζομένων για αξιοπρεπείς και ασφαλείς συνθήκες εργασίας. Στο πλαίσιο της δράσης πραγματοποιήθηκαν συγκεντρώσεις και απεργιακές κινητοποιήσεις σε λιμάνια όπως της Ελλάδας, της Τουρκίας και της Ισπανίας, ενώ η επίδραση της κινητοποίησης έγινε αισθητή ακόμη και πριν από την ημέρα της απεργίας, καθώς πλοία που μεταφέρουν στρατιωτικό εξοπλισμό προς το Ισραήλ φέρεται να τροποποίησαν τα δρομολόγιά τους λόγω των προγραμματισμένων δράσεων. Οι λιμενεργάτες τόνισαν ότι τα λιμάνια, ως βασικοί κόμβοι του διεθνούς εμπορίου, δεν πρέπει να μετατρέπονται σε σημεία διέλευσης πολεμικού υλικού ούτε σε εργαλεία στρατιωτικών επιχειρήσεων, υπογραμμίζοντας παράλληλα ότι η αυξανόμενη στρατιωτικοποίηση συνοδεύεται συχνά από ιδιωτικοποίηση των υποδομών και επιδείνωση των συνθηκών εργασίας.

...συνέχεια από την σελ. 1

νταν ο Τραμπ όλο το προηγούμενο διάστημα και που υποτίθεται πως επέβαλαν την επέμβαση των αμερικάνων για τη διακοπή του, τώρα πια αφήνονται στην άκρη. Αποκαλύπτεται ο πραγματικός του στόχος, που είναι η καταστροφή του Ιράν, η αρπαγή του πλούτου του και ο γεωστρατηγικός έλεγχος των εμπορικών και ενεργειακών αξόνων που συνδέουν την Ασία με την Ευρώπη και την Αφρική. Οι αμερικάνοι λόγω της διαρκούς υποβάθμισής τους έναντι των ανταγωνιστών τους, Κίνας, Ρωσίας, Ινδίας και των άλλων αναδυόμενων δυνάμεων "καίγονται" να ελέγξουν ολόκληρη τη Μέση Ανατολή μαζί με τους σιωνιστές που επιθυμούν το "Μεγάλο Ισραήλ". Το Ιράν, που έχει στενές σχέσεις με Ρωσία και Κίνα, είναι το μεγαλύτερο εμπόδιο στα σχέδιά τους για την περιοχή και πρέπει να πάψει να υπάρχει με τη μορφή που έχει σήμερα για τη διατήρηση της παγκόσμιας κυριαρχίας τους. Η απειλή για την ανθρωπότητα είναι τρομακτική. Αν νικήσουν οι ιμπεριαλιστές θα επεκτείνουν τη σύγκρουση προς τον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο, ενάντια στους κύριους ανταγωνιστές τους, τη Ρωσία και την Κίνα. Και αυτό θα σημάνει τη φασιστικοποίηση των κοινωνιών παγκόσμια και μια ιστορική οπισθοδρόμηση στα δικαιώματα και το επίπεδο ζωής των εργαζομένων και της νεολαίας.

Ο Τραμπ και ο Νετανιάχου δεν είναι μόνοι τους. Την ελεεινή συμμαχία τους συμπληρώνουν οι υπόλοιποι ιμπεριαλιστές με προεξάρχοντες Βρετανούς και Γάλλους που κατάπιαν γρήγορα τις "ενστάσεις" τους και συμμετέχουν υποστηρικτικά και φυσικά ο "πρόθυμος" Μητσοτάκης που από την αρχή της επίθεσης τοποθετήθηκε ξεκάθαρα υπέρ των αμερικάνων και έστειλε στην Κύπρο δύο πολεμικά πλοία και τέσσερα αεροπλάνα για προστασία υποτίθεται ενώ προχώρησε και στην ανάπτυξη συστοιχιών πυραύλων Patriot σε Κάρπαθο και Έβρο. Είναι μια ευκαιρία για την κυβέρνηση να ενισχύσει τη θέση της και να παίξει το ρόλο του "χρήσιμου" προς τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές χρησιμοποιώντας τα πανάκριβα όπλα που αγοράζει περικόπτοντας τις κοινωνικές δαπάνες. Και ταυτόχρονα να οξύνει τον ανταγωνισμό του ελληνικού καπιταλισμού με τον Τούρκικο, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει και σε μία σύγκρουση.

Αυτή η εμπλοκή είναι θανάσιμος κίνδυνος για τους έλληνες εργαζόμενους. Δεν είναι κάτι πρόσκαιρο, είναι στρατηγική επιλογή της κυβέρνησης Μητσοτάκη στο πνεύμα της σύμπλευσης με τους αμερικάνους αλλά και ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, της αναβίωσης του μιλιταρισμού και στρατιωτικοποίησης της κοινωνίας, της αύξησης των στρατιωτικών δαπανών, της συμμετοχής στα ανοιχτά πολεμικά μέτωπα. Που συνοδεύονται από την όξυνση της καταστολής και της κρατικής τρομοκρατίας, τη φτώχεια, την ακρίβεια, τις μαζικές απολύσεις σε πολυεθνικές, τις δολοφονίες όπως στη "Βιολάντα".

Μόνο η αντίσταση των εργαζομένων έχει καταφέρει να μετριάσει κάπως τις επιπτώσεις αυτής της λαίλαπας. Όμως οι αντιστάσεις που προβάλλονται είναι αναντίστοιχες των απαιτήσεων της περιόδου. Ακόμα και όταν είναι νικηφόρες (απεργία ΠΕΝΕΝ) ή διαρκείς και επίμονες (απεργία / αποχή από αξιολόγηση στους καθηγητές) παραμένουν αποσπασματικές και χωρίς ενοποίηση, ενώ η συνδικαλιστική γραφειοκρατία που ηγείται της ΓΣΕΕ έχει συμβιβαστεί με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική και συνεργάζεται με την κυβέρνηση στην εφαρμογή νέων νόμων (ν. Κεραμέως 5278/2026).

Η οργή που εκφράζεται από τους εργαζόμενους με εξαιρετική μαζικότητα ανά περίπτωση όπως στο έγκλημα των Τεμπών, η απόρριψη του νεοφιλελευθερισμού και των ελεεινών εκπροσώπων του, η αναζήτηση εναλλακτικής λύσης στο κοινωνικό και πολιτικό αδιέξοδο πρέπει να βρουν διέξοδο μέσα από αγώνες. Πρέπει να οργανωθούμε πολιτικά και συνδικαλιστικά και να παλέψουμε. Και πρώτα – πρώτα ενάντια στον πόλεμο.

Για την ήττα των ιμπεριαλιστών και τη νίκη του Ιράν.

Κάτω η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Στατιστικά

Την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση βαυκαλίζεται ότι έχει κατευνάσει τον πληθωρισμό στο 3%, τον Φεβρουάριο τα νοικοκυριά έπρεπε να αντιμετωπίσουν τον πληθωρισμό σε βασικά τρόφιμα να ξεπερνά το 5,2%.

Ακόμη πιο αποκαλυπτικά είναι τα στοιχεία για τις συνολικές ανατιμήσεις της τελευταίας χρονιάς (2025) και συσωρευτικά της τελευταίας πενταετίας. Σε 344 προϊόντα και υπηρεσίες που εξετάστηκαν για την περίοδο 2021–2025, σύμφωνα με τα στοιχεία του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) (που παρουσιάστηκαν σε εγκύκλιο με θέμα: «Υπολογισμός Δείκτη Τιμών Καταναλωτή για την εφαρμογή της παρ. 9α του άρθρου 53 του ν. 4412/2016 για παραδόσεις αγαθών που έλαβαν χώρα εντός του μηνός Φεβρουαρίου 2026») οι αυξήσεις των τιμών είναι σοκαριστικές.

Στην κατηγορία διατροφής, η αύξηση για το 2025 ανέρχεται στο 4,49%, ενώ σε σύγκριση με το 2021 οι τιμές εμφανίζονται αυξημένες κατά 37,55%, γεγονός που καταδεικνύει τη σημαντική επιβάρυνση στο κόστος βασικών ειδών διατροφής. Σε επιμέρους προϊόντα παρατηρούνται ακόμη μεγαλύτερες μεταβολές. Ενδεικτικά, το μοσχάρι παρουσιάζει αύξηση 25,41% το 2025 και 71,88% σε σχέση με το 2021, το χοιρινό αυξήθηκε κατά 4,79% το 2025 και 37,99% την περίοδο 2021–2025, ενώ τα πουλερικά καταγράφουν αύξηση 3,50% το 2025 και 30,90% σε βάθος πενταετίας. Σημαντικές αυξήσεις εμφανίζονται επίσης στα αυγά, με 6,50% το 2025 και 40,28% από το 2021, καθώς και στα γαλακτοκομικά προϊόντα: το νωπό πλήρες γάλα αυξήθηκε κατά 8,26% το 2025 και 25,95% σε σχέση με το 2021, ενώ τα τυριά παρουσιάζουν αύξηση 3,05% το 2025 και 41,38% την ίδια περίοδο. Παράλληλα, τα φρούτα καταγράφουν αύξηση 11,77% το 2025 και 36,35% από το 2021, τα λαχανικά 3,15% το 2025 και 42,48% σε βάθος πενταετίας κτλ.

Πέρα από τα τρόφιμα, σημαντικές αυξήσεις καταγράφονται και σε άλλα βασικά είδη και υπηρεσίες πρώτης ανάγκης. Στην κατηγορία ένδυσης και υπόδησης οι τιμές αυξήθηκαν κατά 8,04% το 2025, ενώ η συνολική αύξηση σε σχέση με το 2021 φθάνει το 34,31%. Στον τομέα της στέγασης, οι τιμές αυξήθηκαν κατά 2,10% το 2025, ενώ σε βάθος πενταετίας η αύξηση φθάνει το 27,29%, με τα ενοίκια κύριων κατοικιών να καταγράφουν αύξηση 8,65% το 2025 και 28,62% σε σχέση με το 2021. Αντίστοιχα, στον τομέα της υγείας η αύξηση ανέρχεται σε 0,42% το 2025, ενώ η συνολική μεταβολή της πενταετίας φθάνει το 12,92%, γεγονός που αποτυπώνει την άνοδο του κόστους υπηρεσιών και προϊόντων ιατρικής περίθαλψης.

Να σταματήσουν οι διώξεις εκπαιδευτικών Αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση συνεχίζεται

Η επίθεση της κυβέρνησης στον αγώνα των εκπαιδευτικών κατά αξιολόγησης -ιδιωτικοποίησης της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης εντείνεται με το νέο πειθαρχικό κώδικα, με μαζικές κλήσεις σε αξιολόγηση, με την έναρξη της πρώτης εκδίκασης πειθαρχικού, από τα 2500 που έστειλαν σε εκπαιδευτικούς πανελλαδικά που συμμετέχουν στην απεργία αποχή από την ατομική αξιολόγηση. Δικάζουν τρείς νεοδιόριστες δασκάλες -μέλη του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. Λακωνίας «Ο Πλήθων», στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Περιφερειακής Διεύθυνσης Π.Ε. και Δ.Ε. Πελοποννήσου στην Τρίπολη, γιατί συμμετείχαν σε νόμιμα προκηρυγμένη και συνταγματικά κατοχυρωμένη απεργία -αποχή από την ατομική αξιολόγηση που βρίσκεται σε ισχύ. Παρά την άρνηση των ΔΟΕ- ΟΛΜΕ να κηρύξουν απεργία την ημέρα εκδίκασης (περιορίστηκαν σε διευκολυντικές στάσεις εργασίας, όπως και πολλές ΕΛΜΕ), η έμπρακτη και μαζική αλληλεγγύη των εκπαιδευτικών στις διωκόμενες δασκάλες, αλλά και η ανυποχώρητη στάση τους, ανάγκασε το πειθαρχικό συμβούλιο, αν και η εκδίκαση ολοκληρώθηκε στις 30 Ιανουαρίου, να μη ανακοινώσει την απόφασή του και να παραπέμψει σε απροσδιόριστο χρόνο την γνωστοποίησή της.

Ο στόχος της κυβέρνησης είναι να εντείνει τον φόβο και την τρομοκρατία για να καμφθούν οι απεργοί. Αυτό κάνει τα πέντε και πλέον χρόνια που προσπαθεί να περάσει την αξιολόγηση- ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, χωρίς μεγάλη επιτυχία. Είτε με το καρότο, δεν είναι τίποτε η αξιολόγηση, θα πάρεις «εξαίρετος», είτε με το μαστίγιο, τρομοκρατία, νέο πειθαρχικό και 2.500 πειθαρχικά, η αξιολόγηση καρκινοβατεί.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση -ιδιωτικοποίηση του δημόσιου σχολείου ήταν και παραμένει κομβικός για να αποκρούσουμε τη συνολική επίθεση που δεχόμαστε. Μέχρι σήμερα ο αγώνας αυτός έχει μπει σοβαρό εμπόδιο στην ιδιωτικοποίηση του δημόσιου σχολείου, δεν επέτρεψε να προχωρήσει η αξιολόγηση και η αυτονομία της σχολικής μονάδας. Ο αγώνας αυτός δεν επέτρεψε να ανατραπούν σημαντικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών, κυρίως δεν επέτρεψε τις απολύσεις που είναι και ο τελικός στόχος, όπως δείχνουν τα σχέδια της κυβέρνησης για τη συνταγματική αναθεώρηση και οι εκθέσεις του ΟΟΣΑ για τη μεταφορά των προσλήψεων στη σχολική μονάδα.



Ιδιωτικοποιήσεις λιμανιών και ο αγώνας της ΠΕΝΕΝ

Οι ιδιωτικοποιήσεις των λιμανιών στην Ελλάδα δεν αποτέλεσαν απλώς μια οικονομική επιλογή, αλλά έναν συνολικό πολιτικό σχεδιασμό που συνδέθηκε με την παράδοση κρίσιμων δημόσιων υποδομών σε ιδιώτες. Στο όνομα της «ανάπτυξης», της «ανταγωνιστικότητας», βασικές λιμενικές εγκαταστάσεις πέρασαν σταδιακά σε ιδιωτικό έλεγχο, αλλάζοντας τον χαρακτήρα λειτουργίας τους και τις εργασιακές σχέσεις στο εσωτερικό τους.

Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα αποτελεί το Λιμάνι του Πειραιά, όπου η παρουσία της COSCO Shipping σηματοδότησε μια νέα εποχή για τη διακίνηση εμπορευμάτων αλλά και για την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης της εργασίας. Η αύξηση της παραγωγικότητας και των κερδών συνοδεύτηκε από ελαστικοποίηση εργασιακών σχέσεων, μειωμένο προσωπικό και συνεχή πίεση στους εργαζόμενους, με βασικό κριτήριο την ταχύτητα και το κόστος.



Η εμπειρία των τελευταίων χρόνων έδειξε ότι το μοντέλο ιδιωτικής διαχείρισης δεν συνοδεύτηκε από ουσιαστική προστασία της εργασίας. Αντίθετα, οι λιμενεργάτες βρέθηκαν αντιμέτωποι με δύσκολες συνθήκες, ελλείψεις στα μέτρα ασφαλείας κ.ά. Τα εργατικά ατυχήματα ανέδειξαν το πραγματικό κόστος αυτής της πολιτικής: όταν η παραγωγή και η κερδοφορία γίνονται προτεραιότητα, η ανθρώπινη ζωή περνά σε δεύτερη μοίρα.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, οι εργαζόμενοι και η ΠΕΝΕΝ δεν έμειναν αδρανείς. Μέσα από κινητοποιήσεις και απεργίες κατάφεραν, σε μια ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο, να διεκδικήσουν σημαντικές νίκες σε συλλογικές συμβάσεις, μέτρα ασφάλειας και σταθερή εργασία. Οι αγώνες αυτοί απέδειξαν τη σκληρή πραγματικότητα για όσους κρατούν καθημερινά όρθια τη λειτουργία των λιμανιών. Ακόμα, δεν έμειναν οι αγώνες αυτοί καθαρά και μόνο γύρω από συνδικαλιστικά ζητήματα, αλλά έγιναν απεργίες και εκδηλώσεις για το κομμάτι που πολέμου.

Σε αυτή τη διαδρομή, σταθερή παρουσία στο πλευρό των εργαζομένων είχε η Αντεπίθεση των Εργαζομένων, η οποία βρίσκεται διαρκώς δίπλα στους λιμενεργάτες σε κάθε αγώνα και απεργιακή κινητοποίηση. Με πολιτική και συνδικαλιστική δράση συνέβαλε ώστε οι αγώνες αυτοί να αποκτήσουν ευρύτερη εργατική στήριξη, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις αποφάσεις αλληλεγγύης από τα σωματεία ΠΑ.Σ.Ε. ICAP και ΠΑ.Σ.Ε. Vodafone.

Ο αγώνας των λιμενεργατών πρέπει να αποτελέσει έναν σταθμό προς κάθε εργαζόμενο που θέλει να αγωνιστεί απέναντι στις ιδιωτικοποιήσεις και τον πόλεμο, που θέλει να παλέψει για μια ζωή με αξιοπρέπεια.



Μάθε τα δικαιώματά σου:
Δώρο Πάσχα

Με τις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις να οξύνονται και τα αντεργατικά μέτρα να διαδέχονται το ένα το άλλο, η ανάγκη για κάθε εργαζόμενο να γνωρίζει τα δικαιώματά του είναι πιο επιτακτική από ποτέ.

Το δώρο του Πάσχα, μια κατάκτηση πολλών δεκαετιών, είναι από τα δικαιώματα που οι εργοδότες, βασισμένοι στην ελλιπή ενημέρωση των εργαζομένων και στην απειλή και τον φόβο της απόλυσης, προσπαθούν με κάθε τρόπο να περικόψουν και να καταργήσουν.

Πρόκειται για ένα κατοχυρωμένο δικαίωμα από την Εθνική Γενική ΣΣΕ για όλους τους εργαζομένους ανεξαιρέτως (σύμβαση αορίστου ή ορισμένου χρόνου, με μηνιαίο μισθό ή με ημερομίσθιο, πλήρους ή μερικής απασχόλησης) και πρέπει να αποδοθεί στους εργαζόμενους έως και την μεγάλη Τετάρτη (φέτος, 8 Απριλίου 2026). Η μη καταβολή του και ο εξαναγκασμός του εργαζόμενου για επιστροφή του στον εργοδότη δεν επιτρέπεται για κανέναν λόγο και θεωρείται αυτόφωρο αδίκημα. Επίσης θεωρείται άκυρη οποιαδήποτε συμφωνία (ακόμα και γραπτή) μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου για μη καταβολή του δώρου.



Η χρονική περίοδος που υπολογίζεται αρχίζει από 1 Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου κάθε έτους. Αν η σχέση εργασίας διήρκεσε ολόκληρο το χρονικό διάστημα, ο εργαζόμενος που αμείβεται με μισθό δικαιούται να πάρει μισό μισθό και, αν αμείβεται με ημερομίσθιο, 15 ημερομίσθια. Εάν η σχέση εργασίας διήρκησε λιγότερο, δικαιούνται 1/15 του μισού μηνιαίου μισθού ή 1 ημερομίσθιο ανάλογα με το πώς αμείβονται για κάθε 8 ημερολογιακές ημέρες διάρκειας της εργασιακής σχέσης. Επιπλέον το δώρο Πάσχα προσαυξάνεται με τον συντελεστή αδείας ο οποίος ανέρχεται σε 0,04166.

Υπολογίζεται βάσει των πραγματικών τακτικών αποδοχών του κάθε εργαζόμενου. Τακτικές αποδοχές θεωρούνται ο μισθός ή το ημερομίσθιο και κάθε άλλη προσαύξηση (υπερωρία, υπερεργασία, εργασία την Κυριακή, σε αργίες, σε νυχτερινές ώρες κ.λπ.). Δώρο Πάσχα, ανάλογο με τον χρόνο που δούλεψαν, δικαιούνται και οι εργαζόμενοι που έχουν αποχωρήσει από την δουλειά τους κατά τον χρόνο καταβολής του, είτε γιατί απολύθηκαν, είτε γιατί παραιτήθηκαν.

Δεν θα αφήσουμε τα δικαιώματά μας να γίνουν θυσία στον βωμό της κρίσης τους. Είναι αναγκαίο να γνωρίζουμε τα δικαιώματά μας και να τα διεκδικούμε. Καλούμε κάθε εργαζόμενο να αντισταθεί σε κάθε προσπάθεια τρομοκράτησης από την εργοδοσία και να επικοινωνήσει μαζί μας, για να οργανώσουμε από κοινού την διεκδίκησή του.

BEER BROTHERS

Απόλυση εργαζομένης επειδή διεκδίκησε δώρο Χριστουγέννων

Στις 21 Δεκέμβρη εργαζόμενη στο Beer Brothers, μέλος του Σωματείου Εργαζομένων Επισιτισμού-Τουρισμού ν. Ιωαννίνων απολύθηκε επειδή τόλμησε να διεκδικήσει το Δώρο Χριστουγέννων που δικαιούταν. Αφού ο εργοδότης κατέβαλε το Δώρο (υπό την πίεση της συναδέλφισσας) την επόμενη μέρα της είπε να μην ξαναπατήσει στην δουλειά! Όταν η εργαζόμενη μαζί με μέλη του Σωματείου Επισιτισμού-Τουρισμού πήγε να διαμαρτυρηθεί για την άδικη και καταχρηστική απόλυση της και να απαιτήσει τα χρωστούμενα δεδουλευμένα 6 μηνών, ο εργοδότης αρνήθηκε να τα δώσει χαρακτηρίζοντάς τους εκβιαστές και φασίστες. Η χυδαιότητα του εργοδότη δεν σταματάει εκεί καθώς απείλησε την εργαζόμενη με μήνυση ισχυριζόμενος ότι έχει χάσει χρήματα από εκείνη και ένα σωρό άλλα ψέματα και γελοιότητες.

Όλα αυτά αποτελούν μια συνηθισμένη πρακτική στο συγκεκριμένο κατάστημα-κάτεργο. Το υποτιθέμενο φιλικό και οικογενειακό κλίμα που ισχυρίζεται ο εργοδότης στην πραγματικότητα είναι μια βιτρίνα για να κατακλέβει τους εργαζόμενους. Δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα δεν καταβάλλονται ποτέ. Ο μισθός και οι ώρες που αναγράφονται στην σύμβαση δεν ισχύουν. Ο εργοδότης πληρώνει τους εργαζόμενους στο χέρι με μισθό κατώτερο από τον βασικό χωρίς φυσικά να πληρώνονται οι υπερωρίες. Ακόμα δεν πληρώνονται οι προσαυξήσεις των βραδινών ωραρίων και της εργασίας σε Κυριακές και αργίες.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν τον κανόνα και όχι την εξαίρεση στον κλάδο του επισιτισμού. Εργοδοτική αυθαιρεσία, μισθοί πείνας μέσα σε εξαντλητικά ωράρια (13ωρα) χωρίς να τηρείται ότι έχει απομείνει από την εργατική νομοθεσία (προσαυξήσεις, Δώρα επιδόματα), χωρίς μέτρα προστασίας και ασφάλειας με αποτέλεσμα εκατοντάδες εργατικά δυστυχήματα – δολοφονίες. Για την άθλια κατάσταση που επικρατεί στους χώρους δουλειάς συνυπεύθυνη με τους εργοδότες είναι και η κυβέρνηση της ΝΔ. Θέλουν να οικοδομήσουν έναν νέο εργασιακό μεσαίωνα καταργώντας ιστορικά δικαιώματα όπως το 5μερο-8ωρο, επιβάλλοντας το 13ωρο της Κεραμέως, τους νόμους Χατζηδάκη – Γεωργιάδη και κάθε αντεργατικό νόμο.

Τους ενοχλεί όταν οι εργαζόμενοι σηκώνουν κεφάλι και οργανώνονται. Δεν πρέπει να τους αφήσουμε να τσακίσουν τα δικαιώματά μας. Το Δώρο Χριστουγέννων είναι ένα κατοχυρωμένο δικαίωμά και το δικαιούνται όλοι οι εργαζόμενο. Με την οργάνωση μας στο Σωματείο Επισιτισμού – Τουρισμού και τους ανυποχώρητους αγώνες μας μπορούμε να βάλουμε φρένο στα σχέδια κυβέρνησης και εργοδοτών. Οι μαχόμενοι αγρότες στα μπλόκα και οι πρόσφατες νίκες συναδέλφων στον κλάδο (όπως οι απολυμένοι από τα κυλικεία του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων) μας δείχνουν τον δρόμο. Με αποφασιστικούς αγώνες να οργανώσουμε την αντεπίθεση μας απέναντι στις επιθέσεις των εργοδοτών και της κυβέρνησης των αντεργατικών μέτρων, των σκανδάλων και των κρατικών εγκλημάτων.

• Να παρθεί πίσω η παράνομη απόλυση

• Να δοθούν τώρα όλα τα χρωστούμενα δεδουλευμένα

Yes Stores
Πρώτη δικαίωση του αγώνα



Ο απολυμένος συνάδελφος στα yes stores, μαζί με την Επιτροπή Αλληλεγγύης Εργαζομένων, κατάφεραν μία πρώτη νίκη στον αγώνα στα yes stores. Με απόφαση δικαστηρίου, η απόλυσή του κρίθηκε παράνομη και καταχρηστική και ο εργοδότης υποχρεώθηκε να τον πάρει πίσω στη δουλειά. Το δικαστήριο αναγνωρίζει όλα τα αιτήματα του συναδέλφου. Την ύπαρξη χρωστούμενων δεδουλευμένων, το ότι θα έπρεπε να εφαρμόζεται η κλαδική σύμβαση του επισιτισμού και το ότι ο εργοδότης δεν μπορεί αυθαίρετα να «κόβει» μεροκάματα.

Αυτή η απόφαση δεν προέκυψε από την «καλή καρδιά» της ελληνικής δικαιοσύνης. Αντίθετα, προέκυψε από ένα χρόνο κινητοποιήσεων από την Επιτροπή Αλληλεγγύης, από τη στήριξη συναδέλφων και συναγωνιστών, με κινητοποιήσεις έξω από τα δικαστήρια όποτε χρειάστηκε, από τη στήριξη και την αλληλεγγύη του κόσμου της γειτονιάς όπου βρίσκεται το κατάστημα.

Η επιστροφή του συναδέλφου στη δουλειά είναι ένα σημαντικό χτύπημα για την εργοδοσία. Φαίνεται ότι όλες οι απόπειρες του εργοδότη να κάμψει τον αγώνα έχουν πέσει στο κενό. Οι συλλήψεις, πρώτα του εργαζόμενου και του συναδέλφου από το σωματείο και έπειτα των 28 αλληλέγγυων δεν έχουν καταλήξει πουθενά.

Παρ' όλα αυτά η εργοδοσία προσπαθεί να δείχνει ανυποχώρητη. Εξακολουθεί να αρνείται την καταβολή των δεδουλευμένων και την αναγνώριση της κλαδικής σύμβασης. Η επαναπρόσληψη είναι μία πρώτη σημαντική νίκη. Η Επιτροπή Αλληλεγγύης δηλώνει ότι θα συνεχίσει τον αγώνα μέχρι τέλους, μέχρι να καταβληθούν τα δεδουλευμένα του συναδέλφου.

Λεφτά για πολέμους σημαίνει περικοπές στην Υγεία

Η κυβέρνηση συνεχίζει να παρουσιάζει μια εικόνα «βελτίωσης» του Εθνικού Συστήματος Υγείας μέσα από εξαγγελίες και επικοινωνιακές κινήσεις. Ωστόσο, η πραγματικότητα μέσα στα νοσοκομεία και γενικότερα στο ΕΣΥ αποκαλύπτει μια εντελώς διαφορετική εικόνα: ένα σύστημα που λειτουργεί χάρη στην υπερπροσπάθεια των εργαζομένων του, παρά την διαλυτική μισάνθρωπη πολιτική της κυβέρνησης.

Η σημερινή συγκυρία χαρακτηρίζεται από αύξηση των στρατιωτικών δαπανών και βαθύτερη εμπλοκή στον πόλεμο. Σε αυτό το πλαίσιο, οι κοινωνικές δαπάνες πιέζονται διαρκώς. Η υγεία αντιμετωπίζεται ως «κόστος» που πρέπει να περιοριστεί, την ώρα που τεράστια ποσά κατευθύνονται σε εξοπλισμούς και στρατιωτικές δεσμεύσεις.



Οι συνέπειες αυτής της πολιτικής είναι ορατές παντού: ελλείψεις προσωπικού, εξαντλημένοι εργαζόμενοι, κλειστά τμήματα και τεράστιες λίστες αναμονής. Στην επείγουσα προνοσοκομειακή φροντίδα, οι ελλείψεις στο ΕΚΑΒ οδηγούν συχνά σε μεγάλες καθυστερήσεις στη διακομιδή ασθενών, με τραγικές συνέπειες σε ορισμένες περιπτώσεις. Παράλληλα, σε πολλά νοσοκομεία της χώρας εργαζόμενοι καταγγέλλουν ότι τα κενά καλύπτονται με εξαντλητικά ωράρια και συνεχή υπερεργασία.

Μέσα σε αυτή την κατάσταση, η κυβέρνηση επιχειρεί να διαχειριστεί πολιτικά την κρίση με επικοινωνιακά «σόου». Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η επίσκεψη του υπουργού Υγείας στο Νοσοκομείο Νίκαιας για να εγκαινιάσει μια πτέρυγα που παραμένει ημιτελής. Η επιλογή ενός νοσοκομείου όπου ήταν βέβαιο ότι θα υπάρξουν αντιδράσεις από τους εργαζόμενους μόνο τυχαία δεν ήταν. Έτσι, αντί η συζήτηση να επικεντρωθεί στις πραγματικές ελλείψεις του συστήματος υγείας, μετατοπίστηκε στο αν οι γιατροί «ξεπέρασαν τα όρια» αντιδρώντας στην παρουσία του υπουργού.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση, οι εργαζόμενοι στην υγεία κινητοποιούνται. Οι νοσοκομειακοί γιατροί προχωρούν σε πανελλαδική απεργία στις 18 Μαρτίου, ενώ την επόμενη μέρα, 19 Μαρτίου, η ΠΟΕΔΗΝ οργανώνει πανελλαδική κινητοποίηση. Το γεγονός ότι κινητοποιήσεις για το ίδιο κρίσιμο ζήτημα πραγματοποιούνται σε διαφορετικές ημέρες αποκαλύπτει ένα διαχρονικό πρόβλημα του συνδικαλιστικού κινήματος και στον χώρο της υγείας. Ο κατακερματισμός των δράσεων δυσκολεύει τη μαζική συμμετοχή και τελικά αποδυναμώνει τη δύναμη που θα μπορούσε να έχει μια ενιαία πανυγειονομική κινητοποίηση.

Η υπεράσπιση της δημόσιας υγείας δεν είναι μόνο υπόθεση των υγειονομικών. Είναι υπόθεση ολόκληρης της εργατικής τάξης. Μόνο μέσα από ενωτικούς, μαζικούς και αποφασιστικούς αγώνες μπορεί να ανατραπεί η πολιτική που θυσιάζει την υγεία της κοινωνίας για τα κέρδη και τους πολεμικούς εξοπλισμούς.

Vodafone - **Κύμα απολύσεων και εκβιασμών**

Την Τετάρτη, 25 Φλεβάρη η διοίκηση της Vodafone ανακοίνωσε, με ασαφές μήνυμα του διευθύνοντος συμβούλου, ένα εκτεταμένο σχέδιο αναδιάρθρωσης μέσω μαζικών απολύσεων. Η εταιρεία παρουσίασε την πρωτοβουλία αυτή ως πρόγραμμα «εθελουσίας εξόδου», όμως στην πράξη άσκησε έντονες πιέσεις σε εκατοντάδες εργαζόμενους να υπογράψουν την παραίτησή τους, προσφέροντας ένα ευτελές ποσό. Πρόκειται ουσιαστικά για ένα οριζόντιο και ταχύ πρόγραμμα περικοπών προσωπικού που στοχεύει κυρίως εργαζόμενους με πολυετή προϋπηρεσία και σταθερή εργασιακή σχέση.

Για να παρακάμψει τους περιορισμούς της εργατικής νομοθεσίας σχετικά με τις μαζικές απολύσεις, η διοίκηση κάλεσε εργαζόμενους σε ατομικές συναντήσεις, όπου τους θέτοντας το δίλημμα είτε να αποδεχτούν το οικονομικό πακέτο αποχώρησης υπογράφοντας παραίτηση είτε να αντιμετωπίσουν πιθανή απόλυση στο άμεσο μέλλον. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του ΠΑΣΕ Vodafone, η εταιρεία επιδιώκει να μειώσει τουλάχιστον κατά 20% το μόνιμο προσωπικό της, ενώ υπάρχουν ενδείξεις ότι ο πραγματικός αριθμός μπορεί να είναι ακόμη μεγαλύτερος. Οι έως τώρα απολύσεις ξεπερνούν τις 600, γίνονται άκριτα και οριζόντια σπέρνοντας τον φόβο και την ανασφάλεια σε χιλιάδες συναδέλφους.

Παράλληλα, η διοίκηση προχώρησε σε συγχωνεύσεις και διαλύσεις τμημάτων, ασκώντας πιέσεις στο προσωπικό και προχωρώντας σε αλλαγές αντικειμένου εργασίας και ωραρίου. Όλα αυτά για να καλυφθεί η χασούρα από τα λεφτά από το ταμείο Ανάκαμψης που έχει τελειώσει. Πλέον η Vodafone έχει στραφεί στην «αμυντική» βιομηχανία (βλ. πρόσφατες δηλώσεις του CEO «…ότι η εταιρεία εξετάζει ενεργά τις ευκαιρίες που δημιουργούνται στον χώρο της άμυνας.», συμμετοχή στον Σύνδεσμο Ελλήνων Κατασκευαστών Αμυντικού Υλικού, κλπ).

Τα ποσά της υποτιθέμενης «εθελουσίας» είναι ανεπαρκή για να καλύψουν τις ανάγκες των εργαζομένων σε ένα περιβάλλον ακρίβειας και αυξανόμενης εργασιακής επισφάλειας. Όλοι μαζί, μέσα από τη συλλογική δράση του σωματείου μπορούμε να σταματήσουμε τις επιθέσεις της εργοδοσίας. Ήδη έχει πραγματοποιηθεί στάση εργασίας στις 26 Φλεβάρη και συναντήσεις ενημέρωσης στις 4 Μάρτη. Καλούμε τους συναδέλφους και κάθε εργαζόμενο να δώσει τη μάχη και να σταθεί αλληλέγγυος απέναντι στην ασυδοσία των εργοδοτών, τις απολύσεις, την εντατικοποίηση της εργασίας μας, το χτύπημα του συνδικαλισμού, την καθήλωση των μισθών και την άρνηση συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Η Αστικοποιημένη Γραφειοκρατία

Πριν από αρκετές δεκαετίες η Αντεπίθεση των Εργαζομένων, συνδικαλιστική παράταξη που πρόσκειται στην ΟΚΔΕ, είχε υιοθετήσει τον όρο αστικοποιημένη γραφειοκρατία για να χαρακτηρίσει τους υψηλόβαθμους συνδικαλιστές της ΓΣΕΕ και άλλων μεγάλων συνδικαλιστικών οργανώσεων. Βέβαια, όρος αυτός είχε και έχει, πρώτα και κύρια, πολιτική σημασία και μόνο δευτερεύοντος κοινωνική, αλλά με όσα έρχονται στο φως σε βάρος του προέδρου της ΓΣΕΕ Γιάννη Παναγόπουλου φαίνεται ότι ο πολιτικός και κοινωνικός εκφυλισμός της αστικοποιημένης γραφειοκρατίας ταυτίζονται όλο και περισσότερο.

Χωρίς να υιοθετούμε τίποτα από τις κατηγορίες που του αποδίδονται (ισχύει και για αυτόν το τεκμήριο της αθωότητας), πάντως λόγω της ιδιότητάς του και επειδή αυτά τα τεράστια ποσά αφορούν χρήματα των εργαζομένων οφείλει να δώσει δημόσια εξηγήσεις: α) Πράγματι στο χρονικό διάστημα 2020-2025 διαχειρίστηκε ποσά ύψους 73 εκατ. ευρώ. β) Πράγματι ποσά ύψους 2.09 εκατ. ευρώ διακινήθηκαν μέσω συγκεκριμένων ύποπτων εταιρειών μέσω απευθείας αναθέσεων και σε αρκετές περιπτώσεις χωρίς να αναρτηθούν στην «Διαύγεια». γ) Πράγματι έγινα μεταφορές μεγάλων ποσών σε ατομικούς λογαριασμούς και ποιοι είναι αυτοί. δ) Πράγματι έγινα αναλήψεις μετρητών περίπου 1.5 εκατ. ευρώ από άτομα και ποια είναι αυτά.

Αυτός ο ισόβιος πρόεδρος (έχει πάνω από είκοσι χρόνια), αυτός ο εντελώς απομονωμένος από τους εργαζόμενους (δεν εμφανίζεται σε καμιά εργατική συγκέντρωση) ζει μια πλουσιοπάροχη ζωή. Μένει στην Εκάλη, κατέχει υψηλόβαθμη διευθυντική θέση στην Εθνική Τράπεζα, η οποία του εξασφαλίζει αυτοκίνητο και του δίνει υψηλότατο μισθό. Έχει εξοχικό με πισίνα στην Αρκαδία, όπως όλοι οι αστοί και οι ελίτ. Επιπλέον, κατέχει τη θέση του προέδρου στο Ινστιτούτο



Εργασίας της ΓΣΕΕ (που διαχειρίζεται εκατομμύρια εργατικών εισφορών) και τη θέση του προέδρου στον Εθνικό Λογαριασμό Επαγγελματική Κατάρτιση (ΕΛΕΚ), που διαχειρίζεται αρκετές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ. Τέλος όχι τελευταίο σε σημασία, πάντοτε με δική του απόφαση τα συνέδρια της ΓΣΕΕ γίνονται σε πεντάστερα ξενοδοχεία-σε μια εποχή όπου ο μισθός των εργαζόμενων δε φτάνει ούτε για 20 ημέρες.

Επομένως αυτός ο «πρόεδρος» πως να μην υπογράψει την 13ωρη εργασία/δουλεία και να μη τη θεωρήσει σαν μεγάλη κατάκτηση και να μην κάνει τόσα άλλα εγκλήματα σε βάρος των εργαζομένων που υποτίθεται ότι εκπροσωπεί.



12 Φλεβάρη 2012
Μια Απεργία που άνοιξε ένα δρόμο, που πρέπει να ξανά θυμηθούμε

Φέτος συμπληρώνονται δεκατέσσερα χρόνια από την απεργία της 12ης Φλεβάρη, μιας απεργίας που αποτέλεσε το μπιτόνι βενζίνης, μιας εκρηκτικής πορείας που είχε ξεκινήσει για την ελληνική κοινωνία από το 2010.

Το χρονικό της απογύμνωσης και χρεοκοπίας του ελληνικού καπιταλισμού ξεκίνησε με τη διεθνή κρίση του 2008. Το έλλειμμα του 2009, άνοιξε το δρόμο για την ελεγχόμενη μνημονιακή χρεοκοπία, με την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τον Γιώργο Παπανδρέου, τον Απρίλη του 2010, πλέον, να ανακοινώνει τη προσφυγή της Ελλάδας για δανεισμό στην τρόικα, εντάσσοντας μας έτσι στο 1ο Μνημόνιο.

Μαζί με την ψήφιση του 1ου Μνημονίου, ξεκίνησε και μια εκρηκτική περίοδος για την ήδη πιεσμένη και φτωχοποιημένη ελληνική κοινωνία, με τις πρώτες απεργίες να ξεσπάνε στις 5 Μαΐου του 2010, με ιδιαίτερη μαζικότητα. Όσο η κρίση έπεφτε ακόμα πιο βαριά στις πλάτες της εργατικής τάξης με τα μέτρα που υπογράφηκαν με το Μνημόνιο, οι κινητοποιήσεις εκείνης της περιόδου, οδήγησαν στο μεγάλο «κίνημα των πλατειών» τον Ιούνιου του 2011, με κέντρο του αγώνα την πλατεία Συντάγματος και αποκορύφωμα τη 48ωρη απεργία που έλαβε χώρα, στις 28-29 Ιούνη του 2011. Παρόλο που το κίνημα των Πλατειών δεν κατάφερε να αποτρέψει την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος, κατάφερε να επιφέρει ουσιαστικά, την πτώση της Κυβέρνησης Παπανδρέου, μεταβιβάζοντας την εξουσία στο Βενιζέλο.

Ενώ η Τρόικα, μαζί με την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, εξακολουθούσαν να ψηφίζουν Πολυνομοσχέδια-καταδίκη για την εργατική τάξη, η οργή του κόσμου μεγάλωνε και μετουσιωνόταν σε ξεσπάσματα και σε απεργίες, όπως η μεγάλη 48ωρη απεργία που ακολούθησε στις 19-20 Οκτώβρη. Το αστικό επιτελείο, άρχισε να έχει έναν στενό κλοιό γύρω του και η αδυναμία του πλέον, να αναχαιτίσει το ξέσπασμα των μαζών, με άλλο τρόπο πέρα από την καταστολή, ήταν εμφανής, με αποτέλεσμα, με την καθοδήγηση της τρόικας και των Ευρωπαίων Ιμπεριαλιστών, να προσπαθήσει να χτίσει μια αστική συσπείρωση, γύρω από το πρόσωπο του Παπαδήμου και της επιτελικής του Κυβέρνησης, που έχαιρε στήριξης ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΛΑΟΣ, όπου χρίστηκε πρωθυπουργός, το Νοέμβριο του 2011, σχεδόν πραξικοπηματικά, χωρίς να έχει εκλεγεί.

Η συγκεκριμένη προσπάθεια, δεν κατεύνασε τις μάζες, που πλέον βίωναν τις πιο βαριές επιπτώσεις των μνημονιακών μέτρων, με τη μείωση μισθών και συντάξεων, τη φτώχεια, τις απολύσεις και την ανεργία, την κατάρρευση της υγείας και της παιδείας, την αύξηση των φόρων. Το αποτέλεσμα ήταν να φτάσουμε στην ιστορική απεργία της 12ης Φεβρουαρίου 2012. Μετά τη 48ωρη απεργία στις 10-11 Φλεβάρη, στις 12 Φλεβάρη, στην κινητοποίηση που είχε καλέσει η ΓΣΕΕ ενάντια στο 2ο Μνημόνιο, εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου, ανταποκρίθηκαν και ήταν στο Σύνταγμα, με επιμονή, παρά την τεράστια καταστολή που δέχτηκαν, κάτω από ένα συγκρουσιακό κλίμα και με κύριο σύνθημα το «Φύγετε».

Η 12η Φλεβάρη, κατάφερε να σπάσει την πραξικοπηματική κυβέρνηση Παπαδήμου και να οριστούν εκλογές για το Μάιο του 2012, στις οποίες και φάνηκε όλη η αποτυχία της αστικής ελίτ, με το δικομματισμό να σπάει για πρώτη φορά, στην ιστορία της Μεταπολίτευσης. Κατάφερε επίσης να δείξει ότι οι εκρήξεις στην ελληνική κοινωνία, μπορούν να πυκνώσουν και να ανατρέψουν καταστάσεις, μετά από περιόδους φαινομενικής ηρεμίας, ωστόσο η λύση δεν θα έρθει από ένα κοινοβουλευτικό δρόμο.

Σήμερα, μετά την ιστορική απεργία της 28ης Φλεβάρη και έχοντας αφήσει πίσω της η εργατική τάξη τη προδοσία του ΣΥΡΙΖΑ, μπαίνουμε σε μια περίοδο που θυμίζει την εκρηκτική περίοδο του 2010-2012, με τη διαφορά πως αυτή τη φορά δεν θα πιστέψουμε σε μεσσίες. Η αποφασιστικότητα μας πρέπει να είναι ίδια με τότε, αλλά το σύνθημα, κάθετα πιο απόλυτο, «Ή Αυτοί ή Εμείς», γιατί αν δεν πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, δεν θα μπορέσουμε να ζήσουμε!